

Lenka Rožnovská, ilustrace Lana Mlčochová

• PŘÍPADY • DETEKTIVA KLÁSKA A OPÍČÁKA JOJÍKA

čte ní
pro
první
ky

 GRADA®

čte ní
pro
prv ňáč
ky

Lenka Rožnovská
ilustrovala Lana Mlčochová

• PŘÍPADY •
DETEKTIVA KLÁŠKA
A OPÍČÁKA JOJÍKA

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Lenka Rožnovská

PŘÍPADY DETEKTIVA KLÁSKA A OPÍČÁKA JOJÍKA

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5422. publikaci

Lenka Rožnovská (www.lenkaroznovska.cz)
Ilustrace Hana Mlčochová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 80
Vydání 1., 2014

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a.s., 2014
Cover Illustration © Hana Mlčochová

ISBN 978-80-247-4613-5

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-8979-8 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-8940-4 (ve formátu EPUB)

OBSAH

Předmluva	7
Případ nového zaměstnání	9
Případ ukradených hodinek	15
Případ ztraceného mléka	21
Případ nalezeného klíče	27
Případ zlatého vajíčka	33
Případ salátový	39
Případ počmáraných dveří	45
Případ zloděje kufrů	51
Případ skoro strašidelný	57
Případ nenechavého kluka	63
Případ nedoručeného časopisu	69
Případ jako zapeklitý oříšek	75

PŘEDMLUVA

Ahoj děti, ano, vy chytré, bystré a vnímavé šikulky.

Cože? Kdo to řekl, že děti nejsou chytré, bystré a vnímavé? Ty, škarohlíde?

Jdi k šípku! Lžeš.

Děti jsou šikulky, co rády čtou. A taky rády přicházejí věcem na kloub, jako praví detektivové. Že ano, že mám pravdu, děti?

Tak hurá, jdeme číst detektivní příběhy pana Kláska a opičáka Jojíka. Kdo je pachatelem? Inu, na to si přijd'te samy. Poradí vám obrázky. Jestli jste zlosyna odhalily správně, zjistíte v kapitolách s názvem Vyřešení.

pan Klásek

PŘÍPAD NOVÉHO ZAMĚSTNÁNÍ

Děti, prosím, seznamte se. Pán v elegantní vestě a motýlkem pod krkem se jmenuje Klásek. Pan Klásek je malé postavy, ale velkého ducha. Je to člověk bystrý, zvědavý a spravedlivý. Na nose má brýle, aby na všechno dobře viděl. A aby mu nic neuniklo, mívá po ruce lupu. A aby na nic nezapomněl, nosí po kapsách notes i s tužkou. Když si všechny jeho vlastnosti sesumírujete, určitě vám správně vyjde, čím se pan Klásek živí. Ano, dobře. Pan Klásek je učitel, učí biologii.

Biologie je věda o přírodě. Pan Klásek ví, jak se která rostlina jmenuje, umí pojmenovat všechna zvířata.

Pan Klásek je dobrý učitel. Ve svém kabinetu má vždy vzorně uklizeno.

Nepořádek nemá rád.

„Joj. Nepořádek? Ten přímo miluji. Joj!“

Slyšeli jste to taky? Kdo to řekl? Ať se koukám, jak se koukám, v kabinetu nikoho nevidím.

„Joj. A co já, já jsem vosk?“

Mě snad šálí zrak. Hlas se ozývá z obrázku na zdi. Je na něm namalovaný opičák, pod kterým je napsáno: *šimpanz učenlivý*. I kdepak, to se mi asi jen něco zdálo. Opičák, ač je učenlivý, není živý, nemůže na nás volat.

„Joj, joj, ale já žiju. Koukej! Hop!“

Opičák vyskočil z obrázku. Jéje, kam skočí, tam je paseka. Po zemi se válejí

obrázky a knížky, vycpaná veverka se houpe na židli a pastelkami jsou na koberci přišpendleni dva vzácní motýli.

A to všechno se děje právě ve chvíli, kdy do kabinetu vchází pan učitel. Za ním vstupuje, no to je nadělení, pan ředitel! K neštěstí plus, opičák skočil panu Kláskovi za krk. A ne a ne se pustit.

Pan ředitel se zamračil: „Pane kolego, já ve škole žádné opice, opičáky ani opičárny nesnesu, prosím, opusťte tuto budovu.“

Milý pan Klásek doučiteloval. Sbalil si lupu, sešitek a i s učenlivým opičákem se vydal hledat novou práci. Je na vás, ať poznáte jakou. A jelikož už znáte pana Kláska, určitě úkol zvládnete na jedničku.

Vyřešení

Nemám žádné pochyby o čtenářích této knížky. Jsou chytrí jako praví detektivové. Určitě neudělali chybu. Správně určili, že se pan Klásek stal detektivem. Vždyť má pro toto povolání ty pravé vlastnosti – je bystrý, zvědavý a spravedlivý.

To by se také mohl dát k indiánům! I kdepak, indiáni nemají lupu, oheň rozdělávají pomocí dvou dřívěk, která třou o sebe.

A co kuchař, ten přece také má mít fištrón, aby uvařil chutné jídlo! To je sice pravda, ale hlavně by měl mít vařečku, lupou nic nezamíchá.

+

PŘÍPAD UKRADENÝCH HODINEK

Od té doby, co se stal pan učitel Klásek detektivem, nemusí tak časně vstávat.

„Jsem opičák Jojík, k snídani jím rohlík. Vstávej, vstávej, učiteli, neválej se po posteli. Budem skákat celý den, vzhůru, Klásku, jdeme ven.“

A jej, tak žádné vyspávání se nekoná. O to už se postará všetečný opičák.

„Jojíku, nech mě spát, ještě je brzy,“ zamračil se pan Klásek.

Jenomže Jojík se nevzdával. Popadl hodinky a přistrčil je Kláskovi pod nos: „Učitelský, vstávej, mrkni na hodiny. Je dvanáct, čas k obědu! Joj, Jojík!“ zaradoval se opičák a udělal kotrmelec.

„Cože, kolik? To jsem zaspal!“ polekal se pan Klásek a rychle se sháněl po hodinkách.

A opravdu, ručičky hodinek byly na dvanáctce. To je divné, zarazil se detektiv, určitě nebude víc než osm. Přiložil hodinky k uchu. Hodinky netikaly.

„Opičáku, máš pravdu, budeme vstávat. Musíme jít k hodináři.“

Pan hodinář Míka si hodinky prohlédl a znalecky pokýval hlavou. „Ó, to jsou pěkné hodinky, pěkné. Ty mají velkou cenu. Pane, věřte mi, starožitné hodinky už nějaký ten pátek sbírám.“

„Joj. Jojík, máme poklad!“ výskal opičák na celý krám.

Hodinář se pousmál a pozval pana Kláska i s opičákem do svého království, aby se

podívali na jeho sbírku hodinek. Avšak ještě než odešli, zavolal synovce Aleška, aby ho zastal v krámě, neboť právě přišla další zákaznice.

Nová zákaznice byla dáma v letech, na hlavě měla klobouček dle poslední pařížské módy, na prstech zlaté prsteny a v srdci touhu koupit si zlaté hodinky.

Když se pan Klásek s hodinářem vrátili, něco bylo v nepořádku. Zkušený pan detektiv ihned poznal co. Jeho hodinky, které zůstaly na chvíli ležet na pultu, byly pryč. Kdo je vzal? Byl to hodinář Míka, kterému se tolik líbily? Byl to synovec Alešek, který slyšel, jakou mají hodinky hodnotu, či to byla zákaznice s vytríbeným vkusem?

Vyřešení

Detektiv Klásek pana hodináře nepodezřival ani minutu. Moc dobře věděl, že by pan Míka hodinky nezcizil. To by neudělal žádný pořádný hodinář.

I Alešek byl brzy mimo podezření. Alešek je hodinářské trdlo, hodinky, hodiny, ba ani budíky ho nezajímají. Žije pouze hudbou. Právě poslouchá svou oblíbenou hudební skupinu Vouslybrousí.

Takže kdo má dlouhé zlodějské prsty? Ano, správně, je to nová zákaznice, co chce mít všechno zvláštní. Ale má smůlu, opičák Jojík se nenechá okrást a hodinky jí z kapsy určitě vytáhne.

